

Sygn. akt III AUa 1703/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Witkowski
Sędziowie:	SSA Elżbieta Kunecka SSA Jarosław Błaszczak (spr.)
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o emeryturę

na skutek apelacji S. S.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 4 listopada 2011 r. sygn. akt IX U 1670/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił odwołanie S. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 2 sierpnia 2011 r. odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury.

Rozstrzygnięcie to Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

S. S., urodzony 19 czerwca 1952 r., pracował w następujących okresach:

- od 2 września 1968r. do 30 kwietnia 1980r. w zakładzie (...) K. K. na stanowisku mistrza ślusarskiego - lakiernika,
- w okresie od 2 grudnia 1982 r. do 31 grudnia 1984 r. w (...) W. na stanowisku operatora urządzeń prostarki, ciągarki i rozciągarki,

Począwszy od 2 stycznia 1985 r. S. S. pracuje w zakładzie (...) Sp. z o.o. na stanowisku ślusarza.

Łączny staż ubezpieczeniowy S. S. na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 30 lat, 3 miesiące i 19 dni, w tym okres składkowy wynosi 29 lat i 9 miesięcy, a okres nieskładkowy 6 miesięcy i 19 dni.

W dniu 17 czerwca 2011 r. S. S. złożył wniosek o emeryturę.

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, podając, że nie osiągnął wieku emerytalnego, nie rozwiązał stosunku pracy, a także nie udowodnił, aby na dzień 1 stycznia 1999 r. posiadał wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania prawa do przyznania emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach, ponieważ na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie ukończył 60 lat i nadal pozostaje w zatrudnieniu. Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył wnioskodawca, zarzucając nierozpoznanie istoty sprawy przez pominięcie, iż w okresie od 2 września 1968 r. do 30 kwietnia 1980 r. wnioskodawca pracował w Zakładzie (...)K. K. w warunkach szczególnych, oraz całkowite pominięcie okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) od 1 maja 1980r. do 18 listopada 1982r. na stanowisku pracownika agenta - sprzedawcy.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawcy jest bezzasadna.

Wnioskodawca urodził się 19 czerwca 1952 r.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

Wnioskodawca swoje roszczenie wywodził z treści art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Warunkiem uzyskania przez ubezpieczonego prawa do emerytury w oparciu o art. 32 ust. 1 powołanej ustawy w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 8, poz. 43) jest wykazanie, iż spełnia on następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiety i 60 lat dla mężczyzny i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymienionej w Wykazie A, stanowiącym

załącznik do powołanego rozporządzenia. Praca w szczególnych warunkach musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z cytowanych przepisów wynika zatem, że wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury ze względu na pracę w warunkach szczególnych muszą być spełnione łącznie, a niespełnienie którejkolwiek z nich wyłącza możliwość przyznania prawa do tego świadczenia.

Bezspornym w sprawie było, że wnioskodawca posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 30 lat, 3 miesiące i 19 dni. Jednocześnie zostało wykazane, że wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o prawo do świadczenia emerytalnego, jak również w dniu wydania decyzji przez organ rentowy - tj. w dniu 2 sierpnia 2011 r. - nie ukończył 60 roku życia, oraz pozostawał w stosunku pracy. Stosunek pracy nie został przez wnioskodawcę rozwiązany do chwili obecnej.

Oznacza to, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich przesłanek określonych w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, warunkujących przyznanie prawa do emerytury. Jednym z warunków uzyskania prawa do emerytury na podstawie powołanego przepisu jest bowiem osiągnięcie wskazanego wieku emerytalnego oraz rozwiązanie przez ubiegającego się o prawo do świadczenia stosunku pracy.

Skoro na dzień wydania decyzji wnioskodawca nie spełniał wszystkich przesłanek do uzyskania prawa do emerytury, zasadnie organ rentowy odmówił przyznania prawa do świadczenia. Zaskarżona decyzja, jaka prawidłowa, nie może zostać zmieniona.

W tej sytuacji trafnie Sąd Okręgowy uznał, że bezprzedmiotowe stało się badanie spełnienia przez wnioskodawcę pozostałych przesłanek niezbędnych do uzyskania prawa do emerytury. Jak już wyżej wspomniano przesłanki nabycia prawa do świadczenia emerytalnego z tytułu pracy w warunkach szczególnych muszą być spełnione łącznie, a ustalenie w niniejszym postępowaniu, iż wnioskodawca legitymuje się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych nie będzie wiązało ani organu rentowego w przypadku złożenia przez wnioskodawcę kolejnego wniosku o przyznanie świadczenia emerytalnego ani też Sądu Okręgowego w postępowaniu odwoławczym w przypadku niekorzystnej dla wnioskodawcy decyzji organu rentowego. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił apelację na mocy art. 385 kpc.

R.S.